

VEUS PECADOR

DE UN ARREPENTIT.

4. Ningú me detinga,
deixaume plorar;
pot ser la mort vinga
á menos pensar;
y m' pot atrapar
vivint descuydat.

Rj. *Del intim del cor
me pesa, Senyor,
de havervos ofes
y de haver pecat.*

2. Llágrimas voldria
tenir mes y mes,
plorant nit y dia
lo haver Deu ofes;
de dolor pogues
morir traspasat. &c.

3. En obrar he estat
jo tant atreuit,
que no m' he cuydat
si era prohibit:
ans bè al apetit
brida li he donat. &c.

4. Sens estar subjecte
á lley, he viscut;
amor y respecte
á Deu no he tingut:
y en tot he volgut
fer ma voluntat. &c.

5. Jo, un cuch de la terra
y un vil pecador,
á Deu he fet guerra
y li he estat traydor:
contra l' Criador
me só rebel-lat. &c.

6. Que Deu me ha criat,
me ensenya la fe,
y l' ser me ha donat,
conserva y manté:
sent axí: ¿perqué
li só tan ingrát? &c.

7. Per mi se encarná,
molts tormentos patí,
sa vida doná,
y en la creu morí;

tant que ha fet per mí
¿ay cóm li he pagat!

8. Al mateix Senyor,
que me ha redimit,
jo ingrát pecador,
jo lo he perseguit:
jo desvergonyit
lo he crucificat. &c.

9. Si al pare obehir
es lo quel fill déu,
bè dech jo cumplir
lo quem mana Deu;
puig es pare meu,
quel ser me ha donat. &c.

10. Jo no l' he obehit,
no obstant tot axó,
ans bè he contradit
á un Deu tan bo:
¿ay quin fill que só!
¿quin fill tan malvat! &c.

11. Puig axí apartarme
de Deu he volgut,
fill seu anomenarme
tinch desmerescut:
ab vicis perdut,
fill pródich he estat. &c.

12. Mes ara vos dich,
¿ó Pare amorós!
que resolt estich
de tornar á Vos;
ni trobo repós,
vivintne apartat. &c.

13. Pare compassiu,
aquí arrepentit
vostre fill tenui,
tornant penedit;
vinch avergonyit
de havervos deixat. &c.

14. Sento de bon cor
lo havervos ofes,
¿oh, si de dolor
morir jo pogues!
no vull pecar mes,
de Vos ajudat. &c.

15. ¿De dolor y pena
qui sabés plorar,
com la Magdalena
sens ja may parar,
per poder borrar
lo mal que he obrat! &c.

16. Vanitats del mon
no vull mes seguir,
que mos desitgs son
sabervos servir,
y sempre cumplir
vostra voluntat. &c.

17. Ab amor constant
vos vull estimar,
y de aquí en avant
no' us vull disgustar;
ni may mes deixar,
ni fer tal maldat. &c.

18. A Vos sols, Senyor,
á Vos amaré,
á Vos, Redemptor,
á Vos tot mon bé;
á Vos, que estau ple
de immensa bondat. &c.

19. Ab gran diligencia
me vull confessar,
cumplir penitencia,
la vida esmenar,
y sempre apartar
perills de pecat. &c.

20. Desta confessió
lo errar ó acertar,
sí, ma salvació
ne pot depenjar;
bè dech procurar
ser ben disposat. &c.

21. Com pera morir
me confessaré:
puig pot succehir
que no hi tornaré:
perque la mort vé
en temps impensat. &c.

Rj. *Del intim del cor &c.*